

Cintec de primavara

Virgil Gheorghiu

Te simt cu zborul vremii cum vii cintind,

—

Iubire —

O melodie plinsa de innuri funerare ;

Ofranda primaverii, aduci inmugurire

Iar mie, superstitii, tristeti de-nmormintare

Dintr-un pocal albastru, agheasma invierii

Pe firele de iarba, e cu mister stropita.

Lumina care creste — ofranda primaverii —

Din soarele

Iubirii — in mine-i asfintita

Si seva care curge din florile durerii,

Strivite fara veste de doi tacuti amanti,

Sc-mprastie uscata, — ofranda primaverii —

Ca si iubirea noastra de vestejiti bacanti

Iubirea, cine stie, e cintecul placerii ;

Dar eu aud intruna o plinsa melodie.

Acolo undc-i poate ofranda primaverii,

Eu vad dezamagire, tristeti, melancolie